

Bu proje Avrupa Birliđi ve Türkiye Cumhuriyeti tarafından finanse edilmektedir.

Eđitime Erken Eđitimle Bařla

Bütün Tavşanlar Havuç Sever

**“Bu yayın, Avrupa Birliđi ve Türkiye Cumhuriyeti’nin ortak finansmanıyla hazırlanmıştır.
Yayının içeriği yazarların sorumluluğunda olup hiçbir şekilde Avrupa Birliđi ve
Türkiye Cumhuriyeti’nin resm görüřünü yansıtmac zorunda deđildir.”**

Bütün Tavşanlar Havuç Sever

Bir ses duyuldu: "Çok mutluyuum!
Sonunda yalnız kalabileceğim bir yer buldum!"
Artık gizlenmek zorunda değildi, çünkü burada kimsecikler yoktu.
Zıp zıp zıp.
Ne? Yoksa etrafta birileri mi vardı?
Tepenin ardında iki küçük kulak belirdi.
Zıp zıp zıp. Hop hop hop.

Bunlar kulaktı! Tavşan kulakları!

“Eyvah!” dedi sesin sahibi içinden: “Dur! Gelme sakın!”

Ama tavşan zıpladı, hopladı, onun olduğu yere ulaştı.

“Hayırrrr!” diye bağırdı içinden sesin sahibi.

Tavşan elinde bir havuçla etrafta dolanıyordu.

“Bence buralara biraz havuç ekmek gerek!” dedi zıp zıp zıplarken.

“Havuç sever misin?”

Sesin sahibi şaşırdı. “Aaa, kendi kendine konuşuyor.” diye düşündü.

“Sana söylüyorum!”

Tavşan havucu havaya atıp burnunun ucunda döndürdü.

Sesin sahibi, vadideki kalabalık tavşan şehrinde kaçıp buraya gelmişti.

Belki çit çıkarmadan durursa bu tavşan da sıkılıp giderdi. Ama...

Tavşanın bir yere gideceği yoktu.
"Söyle bakalım, niye gizleniyorsun?" diye sordu.
Sesin sahibi, "Gizlenmiyorum!" dedi sinirli sinirli.
"Bence gizleniyorsun" dedi tavşan. "Neden acaba?
Yoksa saklambaç mı oynuyorsun?"
Tavşan heyecanlanmıştı.
"Ben de oynayabilir miyim?!" diye sordu.
Sesin sahibi cevap verdi:
"Saklambaç filan oynamıyorum."

Tavşan havucuyla başını kaşıdı.

“O zaman neden saklanıyorsun? Yoksa birinden mi kaçırıyorsun?
Kurttan mı? Sivri gagalı kargadan mı?” diye sordu.

Sonra başladı havucu kılıç gibi sallamaya.

Sesin sahibi gülecek gibi oldu; bu, komik bir tavşana benziyordu.

Acaba ona güvenebilir miydi?

“Şey...” dedi utana sıkıla. “Bilmem ki!”

“Ne güzel!” diye zıpladı tavşan.

“Daha önce hiç görünmez arkadaşım olmamıştı.”

Doğru mu duymuştu?

“Biz arkadaş mıyız şimdi?” diye sordu sesin sahibi.

“Tabii!” Tavşan elini uzattı. “Merhaba, tanıştığımızı memnun oldum.”
Eli bir süre havada asılı kaldı. Derken yavaş yavaş bir el çıktı ortaya.
Sonra uzun kulaklar ve havayı koklayan bir burun çıktı ortaya.

Tavşan yeni arkadaşına gülümsedi: "Demek sen de tavşansın."

"Evet, mor bir tavşan, mor havuç gibi."

"Bayılırım ama buralarda çok bulunmaz" dedi tavşan.

Sonra da cebinden bir havuç daha çıkarıp yeni arkadaşına uzattı:

"Tavşan tavşandır ve bütün tavşanlar havuç sever!"

A watercolor illustration featuring a purple rabbit on the left side, looking towards the center. Several orange carrots are scattered around the page, some appearing to be in motion or falling. The background is white with some light orange and purple washes. The text is centered in the middle of the page.

Sesin sahibi tavşan şimdi gerçekten mutluydu.

Artık gizlenmek zorunda değildi.

Bir arkadaşı vardı ve birazdan arkadaşıyla harika bir ziyafet çekecekti.

İkili havuçlarından kırt diye birer ısırık alıp bağırdı:

“Bütün tavşanlar havuç sever!”

Tavşan havucuyla başını kaşıdı.

“O zaman neden saklanıyorsun? Yoksa birinden mi kaçırıyorsun?”

Açgözlü kurttan mı? Sivri gagalı kargadan mı?”

Başladı havucu kılıç gibi sallamaya.

Sesin sahibi gülecek gibi oldu; bu, komik bir tavşana benziyordu.

Acaba ona güvenebilir miydi?

“Şey...” dedi utana sıkıla.

“Ben öyle pek başkaları gibi değilim. Biraz farklıyım.”

İNSAN KAYNAKLARININ
GELİŞTİRİLMESİ
PROGRAM OTORİTESİ

unicef
her çocuk için

